

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (deveto vijeće)

5. svibnja 2022.*

„Žalba – Damping – Uvoz određenih bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine – Uvođenje konačne antidampinške pristojbe”

U predmetu C-718/20 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 28. prosinca 2020.,

Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd, sa sjedištem u Huzhou (Narodna Republika Kina), koji zastupaju K. Adamantopoulos i P. Billiet, *avocats*,

tužitelj,

a druga stranka postupka je:

Europska komisija, koju zastupaju M. Gustafsson, P. Němečková i E. Schmidt, u svojstvu agenata,

tuženik u prvostupanjskom postupku,

SUD (deveto vijeće),

u sastavu: S. Rodin (izvjestitelj), predsjednik vijeća, L. S. Rossi i O. Spineanu-Matei, suci,

nezavisni odvjetnik: G. Pitruzzella,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani postupak,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnog odvjetnika, da u predmetu odluči bez mišljenja,

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Ovom žalbom društvo Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd (u daljnjem tekstu: društvo Zhejiang), sa sjedištem u Kini, zahtijeva ukidanje presude Općeg suda Europske unije od 15. listopada 2020., Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals/Komisija (T-307/18, neobjavljena, u daljnjem

* Jezik postupka: engleski

tekstu: pobijana presuda, EU:T:2020:487), kojom je Opći sud odbio njegovu tužbu za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2018/330 od 5. ožujka 2018. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz određenih bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2018., L 63, str. 15. i ispravak SL 2020., L 342, str. 32.) u mjeri u kojoj se ona odnosi na njega.

Pravni okvir

Međunarodno pravo

- 2 Odlukom Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o sklapanju, u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskom krugu multilateralnih pregovora (1986. – 1994.) (SL 1994., L 336, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 3.) Vijeće Europske unije potvrdilo je Sporazum o osnivanju Svjetske trgovinske organizacije (WTO), potpisan u Marrakechu 15. travnja 1994., te sporazume sadržane u prilogima 1. do 3. tom sporazumu, među kojima je i Sporazum o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini 1994. (SL 1994., L 336, str. 103.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112., u daljnjem tekstu: Sporazum o antidampingu).
- 3 Članak 18.3. Sporazuma o antidampingu glasi kako slijedi:
„Sukladno stavcima 3.1. i 3.2. odredbe ovog Sporazuma će se primjenjivati na ispitne postupke i revizije postojećih mjera, započetih prema zahtjevima koji su podneseni na dan ili nakon dana stupanja na snagu WTO Sporazuma za članicu.”
- 4 Protokolom od 11. prosinca 2001. o pristupanju Narodne Republike Kine WTO-u (u daljnjem tekstu: Protokol o pristupanju Kine WTO-u), ta je država postala članica WTO-a.
- 5 U skladu s člankom 15. točkama (a) i (d) tog protokola:
„Članak VI. [Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. (SL 1994., L 336, str. 103.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 112.) (u daljnjem tekstu: GATT iz 1994.)], [Sporazum o antidampingu] i [Sporazum o subvencijama i kompenzacijskim mjerama (SL 1994., L 336, str. 156.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 74., str. 166.)] primjenjuju se u postupcima koji se odnose na uvoz kineskog podrijetla na državno područje članice WTO-a, u skladu sa sljedećim:
(a) kako bi se utvrdila usporedivost cijena na temelju članka VI. GATT-a iz 1994. i Sporazuma o antidampingu, članica WTO-a koja provodi uvoz upotrebljava kineske cijene ili troškove za proizvodnu granu koja je predmet ispitnog postupka ili metodologiju koja se ne temelji na strogoj usporedbi s domaćim cijenama ili troškovima u Kini nego na sljedećim pravilima:
 - i. ako proizvođači nad kojima se provodi ispitni postupak mogu jasno dokazati da u proizvodnoj grani istovrsnog proizvoda postoje uvjeti tržišnoga gospodarstva u odnosu na izradu, proizvodnju i prodaju tog proizvoda, članica WTO-a koja provodi uvoz upotrebljava kineske cijene ili troškove za proizvodnu granu koja je predmet ispitnog postupka kako bi utvrdila usporedivost cijena;

- ii. članica WTO-a koja provodi uvoz može upotrijebiti metodologiju koja se ne temelji na strogoj usporedbi s domaćim cijenama ili troškovima u Kini ako proizvođači nad kojima se provodi ispitni postupak ne mogu jasno dokazati da u proizvodnoj grani istovrsnog proizvoda postoje uvjeti tržišnoga gospodarstva u odnosu na izradu, proizvodnju i prodaju tog proizvoda.

[...]

- (d) Nakon što [Narodna Republika] Kina u skladu s nacionalnim pravom članice WTO-a koja provodi uvoz dokaže da je ona tržišno gospodarstvo, odredbe iz točke (a) stavljaju se izvan snage pod uvjetom da nacionalno pravo članice koja provodi uvoz sadržava kriterije tržišnoga gospodarstva na dan pristupanja. U svakom slučaju, odredbe točke (a) podtočke (ii.) prestaju važiti 15 godina nakon datuma pristupanja. Usto, u slučaju da [Narodna Republika] Kina u skladu s nacionalnim pravom članice WTO-a koja provodi uvoz dokaže da u određenoj proizvodnoj grani ili sektoru postoje uvjeti tržišnoga gospodarstva, na tu se proizvodnu granu ili sektor više ne primjenjuju odredbe iz točke (a) koje se odnose na gospodarstvo koje nije tržišno gospodarstvo.” [neslužbeni prijevod]

Pravo Unije

Uredba (EU) 2016/1036

- 6 Uvodna izjava 3. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.) glasi:

„S ciljem osiguranja ispravne i transparentne primjene pravila [Sporazuma o antidampingu], jezik tog sporazuma trebao bi se odraziti u zakonodavstvu Unije u što je moguće većoj mjeri.”

- 7 Člankom 2. te uredbe, naslovljenim „Utvrđivanje dampainga”, u stavku 7. točkama (a) i (b) te u stavcima 10. i 11. određuje se:

„7. (a) U slučaju uvoza iz zemalja bez tržišnoga gospodarstva [...] uobičajena vrijednost određuje se na temelju cijene ili izračunane vrijednosti u nekoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva, odnosno cijene iz takve treće zemlje u druge zemlje, uključujući Uniju, odnosno ako to nije moguće, na nekoj drugoj razumnoj osnovi, uključujući stvarno plaćenu ili naplativu cijenu u Uniji za [istovrstan] proizvod, odgovarajuće prilagođenu, ako je potrebno, kako bi uključivala razumnu profitnu maržu.

Odgovarajuća treća zemlja tržišnoga gospodarstva odabire se na razuman način, pri čemu se u obzir uzimaju svi pouzdani podaci dostupni u trenutku odabira. Vodi se računa i o rokovima. Ako je moguće, koristi se treća zemlja tržišnoga gospodarstva nad kojom se provodi isti ispitni postupak.

Stranke iz ispitnog postupka obavješćuju se odmah nakon pokretanja o odabranoj trećoj zemlji tržišnoga gospodarstva te im se daje 10 dana za primjedbe.

(b) U antidampinškim ispitnim postupcima uvoza iz Narodne Republike Kine, Vijetnama i Kazahstana i neke druge zemlje bez tržišnoga gospodarstva, a koja je članica WTO-a na dan pokretanja ispitnog postupka, uobičajena vrijednost određuje se u skladu sa stavcima od 1. do 6., ako se utvrdi, na temelju valjano potkrijepljenih pritužbi jednog ili više proizvođača nad kojim se provodi ispitni postupak i u skladu s kriterijima i postupcima utvrđenim u točki (c), da za tog proizvođača, odnosno za te proizvođače, u odnosu na proizvodnju i prodaju dotičnog [istovrsnog] proizvoda prevladavaju uvjeti tržišnoga gospodarstva. Ako to nije slučaj, primjenjuju se pravila utvrđena u točki (a).

[...]

10. Izvozna cijena i uobičajena vrijednost uspoređuju se primjereno. Usporedba se provodi na istoj razini trgovine i obuhvaća prodaje, što je moguće u bližem vremenu, pri čemu se u obzir uzimaju druge razlike koje utječu na usporedivost cijena. Ako uobičajena vrijednost i utvrđena izvozna cijena nisu usporedive, provode se odgovarajuće prilagodbe za svaki pojedini slučaj, a s obzirom na razlike među čimbenicima za koje se tvrdi, i dokazano je, da utječu na cijene i usporedivost cijena. Kod prilagodbe cijena izbjegavaju se dupliciranja, posebno u odnosu na diskonte, rabate, količine i razinu trgovine. Kada su navedeni uvjeti zadovoljeni, navode se sljedeći čimbenici za koje se mogu provesti prilagodbe:

[...]

11. Ovisno o odgovarajućim odredbama o primjerenosti usporedbe cijena, postojanje dampinških marži dok traje ispitni postupak uobičajeno se utvrđuje na temelju usporedbe ponderirane prosječne uobičajene vrijednosti i ponderiranog prosjeka cijena svih izvoznih transakcija u Uniji, odnosno usporedbom pojedinačnih uobičajenih vrijednosti i pojedinačnih izvoznih cijena u Uniju za svaku pojedinu transakciju. Međutim, uobičajena vrijednost utvrđena na temelju ponderiranog prosjeka može se uspoređivati s cijenama svih pojedinačnih izvoznih transakcija u Uniju ako postoji struktura izvoznih cijena koja znatno odstupa za različite kupce, regije ili razdoblja, kao i ako metode navedene u prvoj rečenici ovog stavka ne bi u potpunosti odrazile razinu primijenjenog dampinga. Ovaj stavak ne isključuje korištenje uzoraka u skladu s člankom 17.”

8 Člankom 3. navedene uredbe, naslovljenim „Utvrđivanje štete”, u stavcima 2., 3., 5. i 6. propisuje se:

„2. Šteta se utvrđuje na temelju pozitivnih dokaza i obuhvaća objektivno ispitivanje:

(a) obujma dampinškog uvoza i učinka dampinškog uvoza na cijene [istovrsnih] proizvoda na tržištu Unije; i

(b) posljedičn[og] utjecaj[a] dampinškog uvoza na industriju Unije.

3. S obzirom na obujam dampinškog uvoza, razmatra se je li došlo do značajnog porasta dampinškog uvoza, u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Uniji. U vezi s učinkom dampinškog uvoza na cijene, razmatra se je li dampinškim uvozom došlo do značajnog sniženja cijene u usporedbi s cijenom [istovrsnog] proizvoda industrije Unije, odnosno je li takav uvoz na drugi način utjecao na sniženje cijene u velikoj mjeri, odnosno spriječio rast cijene u velikoj mjeri, a do kojega bi inače došlo. Jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući.

[...]

5. Ispitni postupak o učincima dampinškog uvoza na dotičnu industriju Unije uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na stanje u toj proizvodnji, uključujući i činjenicu da je proizvodnja još uvijek u procesu oporavka od učinaka prethodnog dampinga ili subvencioniranja; veličinu stvarne dampinške marže; stvaran i potencijalan pad prodaje, dobiti, proizvodnje, udjela na tržištu, produktivnosti, povrata od ulaganja i iskorištenosti kapaciteta; čimbenika koji utječu na cijene Unije; stvarne i potencijalne negativne učinke na tijekove novca, zalihe, zaposlenost, plaće, rast, sposobnost povećanja kapitala i ulaganja. Taj popis nije konačan, a jedan ili nekoliko navedenih čimbenika ne moraju nužno biti odlučujući.

6. Na temelju svih relevantnih dokaza predstavljenih u vezi sa stavkom 2. mora se dokazati da dampinški uvoz nanosi štetu u smislu ove Uredbe. Konkretno, to podrazumijeva dokazivanje da su obujam uvoza i/ili razine cijena utvrđeni sukladno stavku 3. odgovorni za učinak na industriju Unije, a kako je predviđeno stavkom 5., i da je taj učinak prisutan u mjeri koja se može smatrati značajnom.”

9 Člankom 6. iste uredbe, naslovljenim „Ispitni postupak”, u stavku 8. određuje se:

„Osim u slučajevima iz članka 18., u mjeri u kojoj je moguće, ispituje se točnost podataka koje su dostavile zainteresirane stranke i na kojima se temelje nalazi u mjeri u kojoj je moguće.”

10 Člankom 11. Uredbe 2016/1036, naslovljenim „Trajanje, revizija nakon isteka mjere i povrati”, u stavcima 2. i 9. propisuje se:

„2. Konačna antidampinška mjera istječe pet godina od uvođenja ili pet godina od datuma zadnje revizije mjere koja pokriva damping i štetu, osim ako je revizijom utvrđeno da bi istjecanje mjere vjerojatno dovelo do nastavka ili ponavljanja dampinga i štete. Revizija [zbog isteka mjere] [...] pokreće [se] na inicijativu Komisije, na zahtjev proizvođača Unije ili u njihovo ime, a [mjera] ostaje na snazi do završetka te revizije.

Revizija [zbog isteka mjere] [...] pokreće [se] ako zahtjev sadrži dostatne dokaze da bi istekom mjera vjerojatno došlo do nastavka ili ponavljanja dampinga i štete. Vjerojatnost se može, na primjer, pokazati dokazivanjem nastavljanja dampinga i štete, odnosno dokazivanjem da je uklanjanje štete posljedica, djelomično ili jedino, postojanja mjera ili dokazivanjem da su okolnosti izvoznika ili uvjeti na tržištu takvi da ukazuju na vjerojatnost daljnjeg štetnog dampinga.

U provedbi ispitnih postupaka prema ovom stavku, izvoznici, uvoznici, predstavnici zemlje izvoznice i proizvođači Unije imaju mogućnost pojačati, odbaciti ili komentirati pitanja iznesena u revizijskom zahtjevu, a zaključci se donose uzimajući u obzir sve relevantne i propisno dokumentirane dokaze prezentirane u vezi s pitanjem je li vjerojatno ili ne da bi se istekom mjera, damping i šteta nastavili ili ponovili.

[...]

9. U svim ispitnim postupcima za reviziju ili povrat koji se provode prema ovom članku, Komisija, pod uvjetom da se okolnosti nisu promijenile, primjenjuje istu metodologiju koju je primijenila u ispitnom postupku koji je doveo do pristojbe, vodeći pritom računa o članku 2., a posebno o stavcima 11. i 12. tog članka, kao i o članku 17.”

- 11 Člankom 16. iste uredbe, naslovljenim „Ispitni postupak”, u stavku 2. određuje se:

„Komisija može provesti ispitne postupke u trećim zemljama ako je potrebno, a pod uvjetom da dobije suglasnost dotičnih poduzeća, da obavijesti zemlju o kojoj se radi i da se ona ne protivi ispitnom postupku. Čim dobije suglasnost dotičnog poduzeća Komisija obavještava nadležna tijela zemlje izvoza o imenima i adresama poduzeća koje treba posjetiti i dogovorenim datumima.”

- 12 Člankom 18. navedene uredbe, naslovljenim „Nesuradnja”, u stavku 4. određuje se:

„Ako se dokazi ili podaci ne prihvate, o razlozima neprihvatanja odmah se obavještava stranka koja ih je dostavila, te joj se daje mogućnost dostavljanja daljnjih obrazloženja u navedenim rokovima. Ako se obrazloženja smatraju nezadovoljavajućima, razlozi odbijanja tih dokaza ili podataka se objavljuju i daju kod objavljivanja nalaza.”

- 13 Člankom 20. iste uredbe, naslovljenim „Objava podataka”, u stavcima 2. i 4. određuje se:

„2. Stranke navedene u stavku 1. mogu zatražiti konačnu objavu [bitnih] činjenica i razmatranja na temelju kojih se namjerava preporučiti uvođenje konačnih mjera ili okončanje ispitnog postupka ili postupka bez uvođenja mjera, pritom vodeći posebno računa o objavi podataka i rasprava koje su različite od onih korištenih za privremene mjere.

[...]

4. Konačna objava daje se u pisanom obliku. Objava se daje, uz dužan oprez zbog zaštite povjerljivih podataka, u najkraćem mogućem roku a, uobičajeno, najmanje mjesec dana prije pokretanja postupaka navedenih u članku 9. Ako Komisija ne može objaviti određene činjenice ili razmatranja u to vrijeme, objavljuje ih najranije moguće nakon tog roka.

Objava ne isključuje niti jednu naknadnu odluku koju može donijeti Komisija, ali ako je odluka utemeljena na različitim činjenicama i razmatranjima, one se objavljuju u najkraćem mogućem roku.”

- 14 Člankom 22. iste uredbe, naslovljenim „Završne odredbe”, u točki (a) određuje se:

„Ova Uredba ne isključuje primjenu:

(a) posebnih pravila utvrđenih sporazumima sklopljenim između Unije i trećih zemalja.”

Provedbena uredba 2018/330

- 15 Provedbenom uredbom 2018/330, koja je donesena nakon revizije zbog isteka mjera koja je provedena u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe 2016/1036, zadržane su antidampinške pristojbe koje su Provedbenom uredbom Vijeća (EU) br. 1331/2011 od 14. prosinca 2011. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i konačnoj naplati privremene pristojbe uvedene na uvoz određenih bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine (SL 2011., L 336, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 118., str. 109.) prvotno uvedene na uvoz određenih bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika.

Okolnosti spora

- 16 Okolnosti spora navedene su u točkama 1. do 11. pobijane presude i mogu se sažeti na sljedeći način.
- 17 Vijeće je 14. prosinca 2011. donijelo Provedbenu uredbu br. 1331/2011, kojom je, među ostalim, uvedena antidampinška pristojba u visini od 56,9 % na uvoz određenih bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Narodne Republike Kine, koje proizvode društva navedena u Prilogu I. toj uredbi, među kojima i društvo Zhejiang.
- 18 Komisija je 10. prosinca 2016. pokrenula revizijski postupak zbog isteka mjera na snazi na temelju članka 11. stavka 2. Uredbe 2016/1036 te je 5. ožujka 2018. donijela Provedbenu uredbu 2018/330.
- 19 Ispitni postupak o vjerojatnosti nastavka ili ponavljanja doppinga odnosio se na razdoblje od 1. listopada 2015. do 30. rujna 2016. (u daljnjem tekstu: razdoblje na koje se odnosi revizijski ispitni postupak), dok se analiza trendova korisnih za procjenu vjerojatnosti nastavka ili ponavljanja štete nastale industriji Unije odnosila na razdoblje od 1. siječnja 2013. do kraja razdoblja na koje se odnosi revizijski ispitni postupak.
- 20 U okviru revizijskog postupka odabrana su dva kineska proizvođača izvoznika, među kojima i društvo Zhejiang, da budu dio uzorka proizvođača izvoznika. Kako bi analizirala vjerojatnost nastavka ili ponavljanja doppinga, Komisija je za potrebe utvrđivanja uobičajene vrijednosti za Kinu odabrala Indiju kao treću zemlju s tržišnim gospodarstvom (u daljnjem tekstu: istovrsna zemlja). Uobičajena vrijednost utvrđena je na temelju odgovora indijskog proizvođača izvoznika na upitnik. Izvozna cijena izračunana je u skladu s člankom 2. stavkom 8. Uredbe 2016/1036 na temelju izvoznih cijena dvaju kineskih proizvođača izvoznika koji su dio uzorka te koje su stvarno plaćene ili bile naplative prvom neovisnom kupcu. Komisija je usporedila ponderiranu prosječnu uobičajenu vrijednost svake vrste istovrsnog proizvoda iz istovrsne zemlje s ponderiranom prosječnom izvoznom cijenom odgovarajuće vrste dotičnog proizvoda.
- 21 Nakon navedenog ispitivanja ponderirana prosječna dampinška marža koju je izračunala Komisija iznosila je od 25 % do 35 % za dva kineska proizvođača izvoznika u uzorku. Stoga je Komisija utvrdila da se dopping nastavio u razdoblju revizijskog ispitnog postupka. Osim toga, Komisija je utvrdila da postoji velika vjerojatnost da bi stavljanje izvan snage antidampinških mjera uzrokovalo značajne uvoze iz Kine koji su predmet doppinga. Usto, Komisija je smatrala da je industrija Unije pretrpjela znatnu štetu tijekom razdoblja revizijskog ispitnog postupka i da bi stavljanje izvan snage antidampinških mjera najvjerojatnije dovelo do značajnog povećanja dampinškog uvoza iz Kine po cijenama nižima od cijena industrije Unije.
- 22 Na temelju navedenih utvrđenja Komisija je zaključila da treba zadržati antidampinške mjere uvedene Provedbenom uredbom br. 1331/2011. Stoga je Provedbenom uredbom 2018/330 uvedena antidampinška pristojba po stopama koje su istovjetne onima određenima Provedbenom uredbom br. 1331/2011.

Postupak pred Općim sudom i pobijana presuda

- 23 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 16. svibnja 2018. društvo Zhejiang podnijelo je tužbu za poništenje Provedbene uredbe 2018/330 u dijelu u kojem se ta uredba odnosi na njega.

- 24 U prilog toj tužbi društvo Zhejiang istaknulo je pet tužbenih razloga, od kojih se prvi temeljio na povredi njegovih prava obrane, drugi na nepostojanju obrazloženja i očitim pogreškama u ocjeni koje proizlaze iz primjene metodologije istovrsne zemlje i odabira istovrsne zemlje, treći na očitim pogreškama u ocjeni koje su proizlazile iz primjene pogrešne kodifikacije kontrolnih brojeva proizvoda (PCN) za dotični proizvod, četvrti na očitim pogreškama u ocjeni u pogledu utvrđivanja dampinške marže koja se odnosila na njega i peti na očitim pogreškama u ocjeni prilikom utvrđenja postojanja štete i vjerojatnosti njezina ponavljanja te na Komisijinu propuštanju provjere postojanja uzročne veze.
- 25 Pobijanom je presudom Opći sud odbio tužbu u cijelosti.
- 26 Kao prvo, Opći je sud odbio prvi tužbeni razlog kao neosnovan.
- 27 Što se tiče prvog dijela tog tužbenog razloga, koji se temeljio na propuštanju priopćavanja informacija korisnih za obranu interesa društva Zhejiang, koji je razmotren u točkama 90. do 131. pobijane presude, Opći sud analizirao je postupak koji je Komisija primijenila radi utvrđivanja dampinške marže. Analizirajući sve faze tog postupka, Opći je sud smatrao da je Komisija društvu Zhejiang stavila na raspolaganje bitne činjenice i razmatranja na temelju kojih je bilo preporučeno uvođenje konačnih mjera i da je društvo Zhejiang moglo učinkovito iznijeti svoje stajalište u tom pogledu. Opći je sud iz toga zaključio da je Komisija koristila odgovarajuću metodologiju za utvrđivanje dampinške marže.
- 28 Što se tiče drugog dijela prvog tužbenog razloga, koji se temeljio na propuštanju provjere podataka indijskog proizvođača izvoznika, koji je razmatran u točkama 132. do 145. pobijane presude, Opći je sud analizirao je li Komisija počinila pogrešku time što nije provjerila informacije koje je dostavio indijski proizvođač izvoznik i druge relevantne informacije. Opći je sud istaknuo, s jedne strane, da je neposjećivanje indijskog proizvođača izvoznika radi provjere proizlazilo iz njegova odbijanja da se podvrgne tom posjetu i da se, dakle, s obzirom na članak 16. stavak 2. Uredbe 2016/1036, Komisiji nije moglo prigovoriti što nije provjerila podatke tog proizvođača izvoznika i, s druge strane, da je društvo Zhejiang bilo u potpunosti obaviješteno o činjenici da je navedeni proizvođač izvoznik odbio posjet radi provjere na licu mjesta. Što se tiče prigovora, istaknutog u replici, koji se temeljio na tome da je Komisija propustila isključiti podatke indijskog proizvođača izvoznika s obzirom na to da je priznala da je on prestao surađivati, Opći sud presudio je da taj prigovor treba odbaciti kao nedopušten jer nije bio istaknut u stadiju tužbe kojom se pokreće postupak i, u svakom slučaju, odbiti ga kao neosnovan jer ni jedan element nije omogućavao zaključak da je Komisija na temelju članka 18. stavka 6. Uredbe 2016/1036 bila dužna zanemariti podatke koje je dostavio indijski proizvođač izvoznik. Usto, Opći je sud utvrdio da je Komisija uzela u obzir argumente koje je istaknulo društvo Zhejiang, koji su se odnosili na postojanje razlika u troškovima u vezi s razlikama u proizvodnim metodologijama kao i na moguće uključivanje proizvoda za vojnu i nuklearnu uporabu u izračun dampinške marže, ali ih je odlučila odbiti na obrazložen način.
- 29 Kao drugo, Opći je sud odbio drugi tužbeni razlog kao neosnovan.
- 30 Što se tiče prvog dijela drugog tužbenog razloga, koji se temeljio na povredi članka 22. točke (a) Uredbe 2016/1036 i odjeljka 15. točaka (a) i (d) Protokola o pristupanju Kine WTO-u, koji je razmotren u točkama 155. do 162. pobijane presude, Opći je sud presudio da se na taj protokol ne može pozivati kako bi se osporila zakonitost te uredbe i da također valja odbiti tvrdnju o navodnoj povredi njezina članka 22. točke (a). Što se tiče drugog dijela navedenog tužbenog razloga, koji se temeljio na očitijoj pogrešci u ocjeni i povredi članka 2. stavka 7. Uredbe

2016/1036, koji je razmotren u točkama 163. do 178. pobijane presude, Opći sud ga je odbio kao neosnovan. Što se tiče trećeg dijela drugog tužbenog razloga, koji se temeljio na nepostojanju obrazloženja, koji je razmotren u točkama 179. do 182. pobijane presude, Opći ga je sud također odbio kao neosnovan.

- 31 Kao treće, Opći je sud odbio treći tužbeni razlog kao neosnovan.
- 32 Što se tiče prvog dijela trećeg tužbenog razloga, koji se temeljio na neuzimanju u obzir razlika u proizvodnim metodologijama prilikom izrade PCN-ova, koji je razmotren u točkama 193. do 203. pobijane presude, Opći je sud analizirao metodologiju usporedbe PCN-ova kao i argumente koje je društvo Zhejiang iznijelo kako bi dokazalo da razlike u proizvodnji trebaju utjecati na istovjetnost ili istovrsnost dotičnih proizvoda te je zaključio da je društvo Zhejiang samo iznosilo tvrdnje koje nisu bile potkrijepljene obrazloženim dokazima. Što se tiče drugog dijela tog tužbenog razloga, koji se temeljio na neuzimanju u obzir razlika u upotrebi proizvoda prilikom izrade PCN-ova, koji je razmotren u točkama 204. do 210. pobijane presude, Opći je sud analizirao argument društva Zhejiang koji se odnosio na moguće uključivanje proizvoda za nuklearnu i vojnu uporabu u kodifikaciju PCN-ova te je zaključio da se kodifikacija koju je Komisija u ovom slučaju primijenila nije sadržavala očitu pogrešku u ocjeni. Što se tiče trećeg dijela tog tužbenog razloga, koji se temeljio na tome da je Komisija prilikom kodifikacije PCN-ova neopravdano odbila poznate nedostatke, koji je razmotren u točkama 211. do 215. pobijane presude, Opći ga je sud odbio kao neosnovan.
- 33 Kao četvrto, Opći je sud u točkama 229. do 259. pobijane presude odbio četvrti tužbeni razlog kao neosnovan uz obrazloženje da društvo Zhejiang nije uspjelo dokazati da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni prilikom utvrđivanja dampinške marže.
- 34 Kao peto, Opći je sud odbio i peti tužbeni razlog kao neosnovan. U tom je pogledu Opći sud u točkama 262. do 271. pobijane presude utvrdio da društvo Zhejiang nije uspjelo dokazati da je Komisija počinila pogrešku, s jedne strane, utvrđivanjem da su uvozi iz Kine uzrokovali štetu industriji Unije i, s druge strane, propuštanjem pokretanja antidampinških ispitnih postupaka protiv uvoza iz Indije.

Zahtjevi stranaka pred Sudom

- 35 Društvo Zhejiang od Suda zahtijeva da:
- kao glavno:
 - u cijelosti ukine pobijanu presudu,
 - prihvati zahtjeve koje je ono iznijelo u svojoj tužbi pred Općim sudom i poništi Provedbenu uredbu 2018/330 u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja, u skladu s člankom 61. Statuta Suda Europske unije, i
 - naloži Komisiji snošenje troškova, ili da

- podredno:
 - vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje o tužbenim razlozima koje je pred njim ono istaknulo i
 - naknadno odluči o troškovima.
- 36 Komisija od Suda zahtijeva da:
- odbije žalbu kao neosnovanu i
 - naloži društvu Zhejiang snošenje troškova.

O žalbi

Prvi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 37 Svojim prvim žalbenim razlogom društvo Zhejiang tvrdi da je Opći sud, s jedne strane, u točkama 116., 117., 118., 125., 126., 127., 131. i 139. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava jer je zaključio da mu je Komisija predložila pravodobnu objavu svih bitnih činjenica i razmatranja. S druge strane, Opći je sud zbog te pogreške koja se tiče prava također iskrivio činjenice u točkama 91., 119., 125. i 126. pobijane presude kada je zaključio da je uobičajena vrijednost bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika društva Zhejiang vrste „zaštitne cijevi i proizvodne cijevi koje se rabi pri bušenju za pridobivanje nafte ili plina” utvrđena u odnosu na PCN-ove o kojima je izvijestio indijski proizvođač izvoznik.
- 38 U tom pogledu, društvo Zhejiang tvrdi da je Opći sud pogrešno protumačio i primijenio članak 20. stavke 2. i 4. Uredbe 2016/1036 te je stoga počinio pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio da mu je Komisija tijekom revizijskog postupka pravodobno objavila sve bitne činjenice i razmatranja. Društvo Zhejiang navodi da se člankom 20. stavcima 2. i 4. Uredbe 2016/1036 zahtijeva dostatno objavljivanje bitnih informacija zainteresiranim strankama, pri čemu se teret dokazivanja ne nameće ni jednoj od stranaka, kao i to da se ta objava mora provesti pravodobno.
- 39 Usto, društvo Zhejiang smatra da iz sudske prakse Suda proizlazi da upravo kvaliteta informacija, a ne broj objava i prilika za saslušanje koji su zainteresiranim strankama dodijeljeni tijekom antidampinškog ispitnog postupka, omogućuje da se objava smatra dostatnom. Ono dodaje da iz sudske prakse žalbenog tijela WTO-a proizlazi da se objava informacija od strane institucija Unije već smatrala nedostatnom.
- 40 Kao prvo, iako društvo Zhejiang ne osporava popis informacija koje mu nisu dostavljene, kako je navedeno u točki 95. pobijane presude, ono navodi da, suprotno onomu što je Opći sud utvrdio u točki 116. pobijane presude, ne može razumjeti metodologiju koju je Komisija primijenila za izračun uobičajene vrijednosti vrsta proizvoda koji se prodaju na domaćem tržištu istovrsne zemlje koji su bili istovjetni ili usporedivi s vrstama proizvoda koji se prodaju radi izvoza iz Kine

u Uniju i, osobito, vrsta proizvoda koji su izvezeni a za koje u istovrsnoj zemlji ne postoje odgovarajuće domaće prodaje. Ono u tom pogledu ističe da je Komisija odbila objaviti PCN-ove proizvođača iz Indije, Sjedinjenih Američkih Država i Unije jer je riječ o povjerljivim informacijama, iako prema mišljenju WTO-a takve informacije nisu povjerljive.

- 41 Kao drugo, društvo Zhejiang smatra da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je u točki 118. pobijane presude presudio da se, neovisno o određivanju najbliže vrste proizvoda koju treba usporediti radi utvrđivanja uobičajene vrijednosti vrsta izvezenih proizvoda za koje u istovrsnoj zemlji ne postoje odgovarajuće domaće prodaje, to utvrđivanje uobičajene vrijednosti ne može smatrati pogrešnim jer su primijenjeni odgovarajući koeficijenti za prilagodbu te uobičajene vrijednosti.
- 42 Kao treće, društvo Zhejiang osporava utvrđenja Općeg suda prema kojima ono Komisiji nije podnijelo alternativne prijedloge u pogledu metodologije za izračun, nego je samo iznosilo tvrdnje i pretpostavke. S jedne strane, društvo Zhejiang podsjeća na to da se teret dokaza o postojanju prikladnijih PCN-ova ne može staviti na stranke u revizijskom postupku i, s druge strane, ono tvrdi da zbog neobjavlivanja popisa PCN-ova ono nije moglo dostaviti Komisiji najbolje prijedloge u pogledu potrebnih prilagodbi za usporedbu cijena.
- 43 Kao četvrto, društvo Zhejiang navodi da je Opći sud iskrivio činjenice jer je u točkama 91., 118. i 126. pobijane presude uputio na šest PCN-ova istovrsne zemlje kao da ih je sve podnio indijski proizvođač izvoznik. Međutim, s jedne strane, nesporno je da taj proizvođač izvoznik ne proizvodi takve proizvode i, s druge strane, Opći je sud u točki 125. pobijane presude proturječio sam sebi ustvrdivši da je uobičajena vrijednost navedenih proizvoda bila utvrđena upućivanjem na podatke proizvođača iz Unije za najbližu vrstu proizvoda.
- 44 Kao peto, društvo Zhejiang smatra da je to što Komisija nije provjerila informacije koje potječu od indijskog proizvođača izvoznika dovelo do toga da je on u svojem antidampinškom upitniku mogao prijaviti PCN koji ne proizvodi niti prodaje. Usto, društvo Zhejiang smatra da Komisijino upućivanje na „podatke proizvođača iz Unije” ne predstavlja dostatno objavljivanje bitnih činjenica i razmatranja. Tako društvo Zhejiang navodi da je utvrđenje Općeg suda iz točke 127. pobijane presude, prema kojem Komisija nije bila dužna primijeniti kriterij „uobičajenog tijeka trgovine”, pravno pogrešno s obzirom na to da Komisija ima obvezu primijeniti taj kriterij prije nego što upotrijebi prodajne cijene u svrhu utvrđivanja postojanja dampainga na temelju članka 2. Uredbe 2016/1036.
- 45 Kao šesto, društvo Zhejiang smatra da se okolnost da mu Komisija nije objavila sve bitne činjenice i razmatranja u pogledu dampinške marže također objašnjava činjenicom da je indijski proizvođač izvoznik prestao surađivati te se odbio podvrgnuti provjeri podataka koje je dostavio Komisiji. S jedne strane, iako društvo Zhejiang navodi da je bilo obaviješteno o činjenici da je taj proizvođač izvoznik odbio posjet radi provjere na licu mjesta, ono ističe da sve do stadija podnošenja Komisijina odgovora na tužbu, odnosno 11. rujna 2018., nije bilo obaviješteno o njegovoj nesuradnji. S druge strane, to društvo smatra da je Komisija trebala ocijeniti taj izostanak suradnje s obzirom na članak 18. Uredbe 2016/1036, koji joj omogućuje da zanemari podatke koje su dostavile stranke koje ne surađuju i da se koristi najboljim raspoloživim informacijama kako se ne bi povrijedila njegova prava obrane. Budući da društvo Zhejiang sve do stadija podnošenja Komisijina odgovora na tužbu nije imalo saznanja o nesuradnji tog proizvođača izvoznika, ono smatra da nije istaknulo novi tužbeni razlog, kao što je to pogrešno smatrao Opći sud.

46 Komisija osporava osnovanost prvog žalbenog razloga.

Ocjena Suda

- 47 Uvodno valja podsjetiti na to da u području zajedničke trgovinske politike, a osobito u području mjera trgovinske zaštite, institucije Unije zbog složenosti gospodarskih, političkih i pravnih situacija koje moraju razmatrati raspolažu širokom diskrecijskom ovlasti. Što se tiče sudskog nadzora takve ovlasti, on stoga mora biti ograničen na provjeru poštovanja pravila postupka, materijalne točnosti činjenica koje su uzete u obzir prilikom donošenja sporne odluke, nepostojanja očite pogreške prilikom ocjene tih činjenica odnosno nepostojanja zlouporabe ovlasti (presuda od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 63. i navedena sudska praksa).
- 48 Nadalje, prilikom ispunjavanja svoje dužnosti informiranja, institucije Unije moraju djelovati sa svom dužnom pažnjom koja se zahtijeva nastojeći dotičnim poduzetnicima pružiti, u mjeri u kojoj je osigurano poštovanje povjerljivosti predmeta, informacije koje su korisne za obranu njihovih interesa te birajući, po potrebi po službenoj dužnosti, prikladne načine takvog priopćavanja. U svakom slučaju, zainteresiranim poduzetnicima mora se omogućiti da tijekom upravnog postupka učinkovito izraze svoje stajalište o istinitosti i relevantnosti navodnih činjenica i okolnosti te o dokazima koje je Komisija iznijela u prilog svojoj tvrdnji o postojanju dampainga i štete koja njime nastaje (presuda od 3. listopada 2000., Industrie des poudres sphériques/Vijeće, C-458/98 P, EU:C:2000:531, t. 99. i navedena sudska praksa).
- 49 Naposljetku, iako se od tužitelja ne može zahtijevati da dokaže da bi Komisijina odluka bila drukčija da nije bilo predmetne postupovne nepravilnosti, nego samo da takva mogućnost nije u potpunosti isključena jer bi ta stranka mogla bolje osigurati svoju obranu da ona nije postojala, činjenica je da postojanje nepravilnosti koja se odnosi na prava obrane može dovesti do poništenja predmetnog akta samo ako postoji mogućnost da bi zbog te nepravilnosti upravni postupak mogao završiti s drukčijim ishodom, čime se na taj način konkretno povređuju prava obrane (vidjeti u tom smislu presudu od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 78. i 79. kao i navedenu sudsku praksu).
- 50 Prvi žalbeni razlog treba razmotriti upravo s obzirom na tu sudsku praksu.
- 51 U ovom slučaju valja istaknuti da je Opći sud, kao prvo, u točkama 80. do 88. pobijane presude podsjetio na relevantne odredbe prava Unije kao i na ustaljenu sudsku praksu koja se odnosi na prava obrane.
- 52 Kao drugo, Opći je sud u točkama 91. do 94. pobijane presude analizirao metodologiju koju je Komisija upotrijebila za izračun dampinške marže društva Zhejiang. Tako je Opći sud u točkama 95. do 109. pobijane presude podsjetio, s jedne strane, na razmjenu informacija između Komisije i društva Zhejiang i, s druge strane, u točkama 110. do 115. pobijane presude, na objašnjenja koja je Komisija dala društvu Zhejiang.
- 53 Kao treće, Opći je sud u točki 117. pobijane presude zaključio da se na temelju prigovora koje je istaknulo društvo Zhejiang ne može zaključiti da je Komisija povrijedila obvezu pravodobne objave svih bitnih činjenica i razmatranja. On je te prigovore razmotrio u točkama 118. do 130. pobijane presude, obrazloživši razloge zbog kojih ih je trebalo odbiti.

- 54 U tom pogledu, prvo, što se tiče prigovora društva Zhejiang prema kojem je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da je ispunjena obveza predviđena člankom 20. stavcima 2. i 4. Uredbe 2016/1036, iako nije bio utvrđen cjelokupni popis PCN-ova i podataka o troškovima proizvođača iz Indije, Sjedinjenih Američkih Država i Unije, valja utvrditi da društvo Zhejiang ne dokazuje na koji je način ustaljena sudska praksa Suda u vezi sa zaštitom povjerljivih podataka, na koju se podsjeća u točkama 85. i 86. pobijane presude, bila pogrešno tumačena ili primijenjena.
- 55 Naime, društvo Zhejiang samo kritizira zaključak do kojeg je došao Opći sud a da pritom međutim ne dokazuje da je Opći sud povrijedio sudske prakse navedenu u točki 48. ove presude prema kojoj institucije Unije moraju postupati sa svom pažnjom koja se zahtijeva nastojeći dotičnim poduzetnicima pružiti, u mjeri u kojoj je osigurano poštovanje povjerljivosti predmeta, informacije koje su korisne za obranu njihovih interesa te birajući, po potrebi po službenoj dužnosti, prikladne načine takvog priopćavanja.
- 56 Međutim, društvo Zhejiang time zapravo traži od Suda da vlastitom ocjenom činjenica i dokaza zamijeni ocjenu koju je proveo Opći sud, tako da je prema ustaljenoj sudskoj praksi taj prigovor nedopušten (vidjeti u tom smislu presudu od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 160. kao i navedenu sudske praksu).
- 57 Osim toga, društvo Zhejiang nije uspjelo dokazati, kao što se to zahtijeva sudske praksom navedenom u točki 49. ove presude, da je Opći sud propustio utvrditi postupovnu nepravilnost počinjenu tijekom upravnog postupka koja je mogla dovesti do drukčijeg ishoda navedenog postupka, čime bi konkretno bila povrijeđena njegova prava obrane.
- 58 Drugo, valja istaknuti to da se prigovor društva Zhejiang – prema kojem je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava kada je u točki 118. pobijane presude presudio da se, neovisno o određivanju najbliže vrste proizvoda koju treba usporediti radi utvrđivanja uobičajene vrijednosti vrsta izvezenih proizvoda za koje u istovrsnoj zemlji ne postoje odgovarajuće domaće prodaje, to utvrđivanje uobičajene vrijednosti ne može smatrati pogrešnim jer su primijenjeni odgovarajući koeficijenti za prilagodbu te uobičajene vrijednosti – temelji na pogrešnom tumačenju pobijane presude.
- 59 Naime, Opći je sud u točki 110. pobijane presude utvrdio da je društvo Zhejiang bilo obaviješteno o rasponu uobičajene vrijednosti za svaki PCN koji odgovara onomu koji se izvozi u Uniju, rasponu dampinške marže za svaki PCN koji se izvozi u Uniju, koeficijentima koji se temelje na podacima proizvođača iz Unije i Sjedinjenih Američkih Država koji su bili upotrijebljeni za utvrđivanje uobičajene vrijednosti PCN-ova za koje ne postoji takva korelacija, kao i primjer načina na koji su ti koeficijenti bili primijenjeni. Opći je sud zaključio da su ti podaci bili dostatni za utvrđivanje dampinške marže za te PCN-ove bez korelacije, pri čemu nije bila potrebna objava povjerljivih podataka.
- 60 Opći je sud u točki 118. pobijane presude podredno utvrdio, s jedne strane, da društvo Zhejiang nije potkrijepilo svoje tvrdnje i, s druge strane, da čak i pod pretpostavkom da je Komisija pogriješila prilikom određivanja najbliže vrste proizvoda za usporedbu, to ipak ne znači da je utvrđivanje uobičajene vrijednosti bilo pogrešno, s obzirom na to da su bili primijenjeni odgovarajući koeficijenti za prilagodbu uobičajene vrijednosti predmetnog proizvoda.

- 61 U tim se okolnostima ne može smatrati da je Opći sud u točki 118. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava.
- 62 Treće, ne može se prihvatiti argument društva Zhejiang prema kojem je Opći sud prebacio teret dokazivanja u pogledu postojanja prikladnijih PCN-ova, u smislu da s obzirom na to da nije objavljen popis PCN-ova to društvo nije moglo Komisiji podnijeti najbolje prijedloge u pogledu potrebnih prilagodbi za usporedbu cijena.
- 63 U tom pogledu valja istaknuti to da Komisijino utvrđenje konačne antidampinške pristojbe ne znači da postupak pokrenut pred sudovima Unije radi osporavanja te antidampinške pristojbe nije kontradiktoran. Osim razloga javnog poretka koje sud mora ispitati po službenoj dužnosti, poput nepostojanja obrazloženja predmetnog akta, na tužitelju je da istakne tužbene razloge protiv tog akta i predloži dokaze kojima ih potkrepljuje (vidjeti u tom smislu presudu od 16. veljače 2017., Hansen & Rosenthal i H&R Wax Company Vertrieb/Komisija, C-90/15 P, neobjavljenu, EU:C:2017:123, t. 25. i navedenu sudsku praksu).
- 64 Stoga se ne može smatrati da je Opći sud prebacio teret dokazivanja u pogledu postojanja prikladnijih PCN-ova.
- 65 Četvrto, valja odbiti prigovor društva Zhejiang prema kojem je Opći sud iskrivio činjenice time što je, s jedne strane, u točkama 91., 118. i 126. pobijane presude uputio na šest PCN-ova istovrsne zemlje kao da ih je sve podnio indijski proizvođač izvoznik iako on ne proizvodi takve proizvode i, s druge strane, u točki 125. pobijane presude naveo da je uobičajena vrijednost tih proizvoda bila utvrđena upućivanjem na podatke proizvođača iz Unije za najbližu vrstu proizvoda.
- 66 Valja podsjetiti, s jedne strane, na to da navodno iskrivljavanje činjenica ili dokaza mora jasno proizlaziti iz sadržaja spisa pri čemu ne treba provoditi novu ocjenu tih činjenica i dokaza (presuda od 16. veljače 2012., Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 117. i navedena sudska praksa).
- 67 S druge strane, kada žalitelj u okviru žalbe tvrdi da je Opći sud iskrivio dokaze, on mora precizno navesti dokaze koje je Opći sud iskrivio i dokazati pogreške u analizi koje su prema njegovoj ocjeni navele Opći sud na to iskrivljavanje (vidjeti u tom smislu presudu od 17. lipnja 2010., Lafarge/Komisija, C-413/08 P, EU:C:2010:346, t. 16. i navedenu sudsku praksu).
- 68 U tom pogledu, a suprotno onomu što tvrdi društvo Zhejiang, Opći sud nije utvrdio da je sve PCN-ove iz istovrsne zemlje podnio indijski proizvođač izvoznik. Naime, Opći je sud u točkama 91. do 126. pobijane presude istaknuo da taj proizvođač izvoznik nije prodavao šest PCN-ova iz istovrsne zemlje i da je Komisija upotrijebila najbliže vrste proizvoda koje su prodavali proizvođači iz Unije te je na te vrste proizvoda primijenila odgovarajuće koeficijente na temelju troškova proizvodnje proizvođača iz Unije i Sjedinjenih Američkih Država.
- 69 Peto, valja smatrati da je očito neosnovan prigovor društva Zhejiang prema kojem je Opći sud u točki 127. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava jer je propustio utvrditi da je u svrhu utvrđivanja postojanja dampainga na temelju članka 2. Uredbe 2016/1036 Komisija bila dužna primijeniti kriterij „uobičajenog tijeka trgovine” prije upotrebe prodajnih cijena.
- 70 U tom pogledu valja istaknuti, s jedne strane, da je Opći sud pravilno utvrdio da se provjera profitabilnosti i reprezentativnosti prodaje proizvođača iz Unije, koja se zahtijeva člankom 2. stavkom 4. i člankom 2. stavkom 2. Uredbe 2016/1036, primjenjuje na prodaje istovrsnog

proizvoda namijenjenog potrošnji na domaćem tržištu zemlje izvoznice kada se koriste za utvrđivanje uobičajene vrijednosti. S druge strane, Opći je sud smatrao, a da pritom nije počinio pogrešku koja se tiče prava, da to nije slučaj u situaciji u kojoj je uobičajena vrijednost za te vrste proizvoda koje nije prodavao indijski proizvođač izvoznik izračunana u skladu s člankom 2. stavcima 3. i 7. te uredbe.

- 71 Šesto, ne može se prihvatiti prigovor društva Zhejiang koji se odnosi na nepostojanje suradnje indijskog proizvođača izvoznika kao i na to da Komisija nije provela posjet radi provjere na licu mjesta niti je izvela zaključke iz odbijanja tog proizvođača izvoznika da surađuje.
- 72 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je Opći sud u točkama 135. do 138. pobijane presude utvrdio, s jedne strane, da su ispitni postupci u trećim zemljama uvjetovani suglasnošću dotičnih poduzetnika, koju je u ovom slučaju indijski proizvođač izvoznik uskratio, i da je društvo Zhejiang bilo obaviješteno o navedenom uskraćivanju. S druge strane, Opći je sud u točki 139. navedene presude presudio da je pozivanje na članak 18. stavak 6. Uredbe 2016/1036 bilo nepravodobno i da se, u svakom slučaju, iz te odredbe ne može zaključiti da je Komisija bila dužna zanemariti podatke koje je dostavio indijski proizvođač izvoznik.
- 73 Opći sud time nije počinio ni jednu pogrešku koja se tiče prava. Naime, s jedne strane, iz članka 16. stavka 2. Uredbe 2016/1036 izričito proizlazi da su ispitni postupci koje Komisija može provesti u trećim zemljama uvjetovani suglasnošću dotičnih poduzetnika. S druge strane, Općem se sudu ne može prigovoriti što je zaključio da članak 18. stavak 6. Uredbe 2016/1036 nije bitan jer se iz te odredbe ne može zaključiti da je Komisija bila dužna zanemariti podatke koje je dostavio indijski proizvođač izvoznik zbog toga što nije surađivao.
- 74 Iz svega navedenog proizlazi da prvi žalbeni razlog treba odbaciti kao djelomično nedopušten i odbiti kao djelomično neosnovan.

Drugi žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 75 Drugim žalbenim razlogom društvo Zhejiang tvrdi, s jedne strane, da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio da se zakonitost akata Unije donesenih u skladu s člankom 2. stavkom 7. Uredbe 2016/1036 ne može osporavati s obzirom na Protokol o pristupanju Kine WTO-u. Podredno, društvo Zhejiang smatra da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je smatrao da je članak 2. stavak 7. Uredbe 2016/1036 iznimka od članka 2. stavaka 1. do 6. te uredbe. S druge strane, društvo Zhejiang navodi da je Opći sud u točki 154. i sljedećima pobijane presude propustio odlučiti o njegovu argumentu koji se odnosi na netočne informacije koje je Komisiji pružio indijski proizvođač izvoznik, iako je u točki 150. te presude taj argument izložio na odgovarajući način.
- 76 U tom pogledu društvo Zhejiang ističe da se odjeljak 15. točke (a) i (d) Protokola o pristupanju Kine WTO-u prestao primjenjivati 11. prosinca 2016. pa Narodna Republika Kina od tog datuma ne podliježe primjeni pravila „istovrsne zemlje”. Doista, u ovom je predmetu Komisijina obavijest o pokretanju postupka stupila na snagu 12. prosinca 2016., pri čemu ta institucija nije izrazila stajalište o učincima isteka roka predviđenog navedenim protokolom. Društvo Zhejiang smatra da Unija od isteka prijelaznog razdoblja predviđenog Protokolom o pristupanju Kine WTO-u u pravilu mora upotrijebiti proizvodne troškove i cijene kineskog domaćeg tržišta radi utvrđivanja

uobičajene vrijednosti za kineske proizvođače izvoznike. Tako je, prema mišljenju društva Zhejiang, Opći sud u točki 159. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava jer je utvrdio da je članak 2. stavak 7. Uredbe 2016/1036 izraz volje zakonodavca Unije da u tom području usvoji pristup svojstven pravnom poretku Unije i to također nakon pristupanja Narodne Republike Kine WTO-u.

- 77 Što se tiče nadzora akata Unije s obzirom na pravo WTO-a, društvo Zhejiang smatra da je u ovom predmetu ispunjena prva iznimka koja je predviđena u presudi od 7. svibnja 1991., Nakajima/Vijeće (C-69/89, EU:C:1991:186) i iznesena u točki 157. pobijane presude. U tom pogledu, društvo Zhejiang tvrdi da članak 2. stavak 7. Uredbe 2016/1036 predstavlja iznimku od osnovnih pravila za utvrđivanje dampa i da tu odredbu, iako ne upućuje na Protokol o pristupanju Kine WTO-u, treba tumačiti u skladu sa zakonodavstvom Unije. Usto, navedena iznimka ne može se primijeniti na uvoze podrijetlom iz Kine nakon isteka tog protokola, tako da bi se od datuma isteka navedenog protokola na te uvoze trebala primjenjivati osnovna pravila iz članka 2. stavaka 1. do 6. Uredbe 2016/1036. Društvo Zhejiang zaključuje da je Opći sud u točkama 159. do 162. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava jer je smatrao da navedena prva iznimka nije primjenjiva u ovom slučaju.
- 78 Podredno, društvo Zhejiang tvrdi da članak 2. stavak 7. Uredbe 2016/1036 predstavlja dopuštenu iznimku od članka 2. stavaka 1. do 6. te uredbe i od odgovarajućih odredbi članka 2. Sporazuma o antidampingu, koja je posebno dopuštena zbog primjene Protokola o pristupanju Kine WTO-u i samo u mjeri u kojoj on ostaje na snazi. Stoga društvo Zhejiang smatra da je članak 2. stavak 7. Uredbe 2016/1036 treća iznimka od ustaljene sudske prakse prema kojoj Sporazum o osnivanju WTO-a i sporazumi iz priloga 1. do 3. tom sporazumu u načelu ne pripadaju među norme s obzirom na koje se može nadzirati zakonitost akata institucija Unije. Ono također smatra da je Komisija povrijedila članak 22. točku (a) te uredbe kao i taj protokol, članke 2.1. i 2.2. Sporazuma o antidampingu i članak VI. GATT-a iz 1994.
- 79 Društvo Zhejiang protivi se tomu da Sud izmijeni obrazloženje i smatra da je Komisijino rasuđivanje pravno pogrešno. U tom pogledu ističe da je Unija već nekoliko godina bila obvezana odredbama Sporazuma o antidampingu kada je u rujnu 2018. podnesen zahtjev za reviziju zbog isteka predmetnih antidampinskih mjera. Društvo Zhejiang navodi više primjera pokretanja revizijskog postupka zbog isteka antidampinskih mjera slijedom zahtjeva koji su podneseni Komisiji nakon 11. prosinca 2016., u okviru kojih je ona nastavila primjenjivati članak 2. stavak 7. Uredbe 2016/1036.
- 80 Usto, društvo Zhejiang dodaje da Opći sud nije odgovorio na njegov argument u vezi s odabirom Indije kao istovrsne zemlje i u pogledu netočnosti informacija koje je podnio indijski proizvođač izvoznik, a koji je sažet u točki 151. pobijane presude.
- 81 Komisija kao glavno smatra da je drugi žalbeni razlog očito neosnovan a podredno navodi da bi Sud, ako prihvati drugi žalbeni razlog, trebao zamijeniti obrazloženje s obzirom na to da se argumentacija društva Zhejiang ni u kojem slučaju ne može prihvatiti.
- 82 U tom pogledu Komisija tvrdi da argumentacija društva Zhejiang počiva na pogrešnoj premisi u vezi s *ratione temporis* primjenom relevantnih pravila WTO-a. Komisija tvrdi da se svako pravilo WTO-a doneseno nakon prestanka primjene odjeljka 15. točke (a) podtočke (ii.) Protokola o pristupanju Kine WTO-u primjenjuje samo na ispitne postupke koji se temelje na pritužbama koje su podnesene nakon 11. prosinca 2016., a to je datum tog prestanka. Međutim, Komisija je pokrenula revizijski postupak zbog isteka predmetnih antidampinskih mjera 10. prosinca 2016.

na temelju zahtjeva podnesenog 8. rujna 2011. U tom pogledu, iz članka 18.3. Sporazuma o antidampingu jasno proizlazi da je trenutak koji treba uzeti u obzir za određivanje mjerodavnog prava trenutak primitka zahtjeva.

Ocjena Suda

- 83 Što se tiče Sporazuma o osnivanju WTO-a kao i sporazuma iz priloga 1. do 3. tom sporazumu, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da, uzimajući u obzir njihovu prirodu i strukturu, oni u načelu ne pripadaju među norme s obzirom na koje se može nadzirati zakonitost akata institucija Unije (presuda od 18. listopada 2018., Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, t. 44. i navedena sudska praksa).
- 84 U tom pogledu, Sud je osobito istaknuo da bi se priznanjem da sudovi Unije imaju izravnu odgovornost osigurati usklađenost prava Unije s pravilima WTO-a zakonodavnim ili izvršnim tijelima Unije oduzeo manevarski prostor koji imaju slična tijela trgovinskih partnera Unije. Naime, nesporno je da su neke od ugovornih stranaka, uključujući i najvažnije partnere Unije s trgovinskog gledišta, zaključile, s obzirom na predmet i cilj sporazuma navedenih u prethodnoj točki, da oni ne pripadaju među norme s obzirom na koje njihova pravosudna tijela nadziru zakonitost svojih pravila domaćeg prava. Takav nedostatak uzajamnosti, ako bi bio prihvaćen, mogao bi dovesti do neravnoteže u primjeni pravila WTO-a (presuda od 18. listopada 2018., Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, t. 45. i navedena sudska praksa).
- 85 Sud je samo u dvjema iznimnim situacijama, koje su proizlazile iz volje zakonodavca Unije da sam ograniči manevarski prostor u primjeni pravila WTO-a, prihvatio da sudovi Unije trebaju, kada je to potrebno, nadzirati zakonitost akta Unije i akata donesenih radi njegove primjene s obzirom na navedene sporazume ili odluku tijela za rješavanje sporova kojom se utvrđuje nepoštovanje tih sporazuma (presuda od 18. listopada 2018., Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, t. 47. i navedena sudska praksa).
- 86 Kao prvo, riječ je o pretpostavci da Unija namjerava izvršiti konkretnu obvezu preuzetu u okviru sporazuma navedenih u točki 83. ove presude i, kao drugo, o slučaju u kojem akt Unije o kojem je riječ izričito upućuje na točno određene odredbe tih sporazuma (presuda od 18. listopada 2018., Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, t. 48. i navedena sudska praksa).
- 87 Stoga u ovom slučaju valja s obzirom na te kriterije utvrditi može li se valjanost članka 2. stavka 7. Uredbe 2016/1036 razmotriti s obzirom na Protokol o pristupanju Kine WTO-u.
- 88 Što se tiče članka 2. stavka 7. Uredbe 2016/1036 o utvrđivanju uobičajene vrijednosti uvoza iz zemlje članice WTO-a koja nema tržišno gospodarstvo valja podsjetiti, kao prvo, na to da je Sud već presudio da je ta odredba izraz volje zakonodavca Unije da u tom području usvoji pristup svojstven pravnom poretku Unije (vidjeti u tom smislu presudu od 16. srpnja 2015., Komisija/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, t. 47. i 48.).
- 89 To utvrđenje nije dovedeno u pitanje činjenicom da uvodna izjava 3. Uredbe 2016/1036 određuje da pravila Sporazuma o antidampingu treba prenijeti u zakonodavstvo Unije „u što je moguće većoj mjeri”. Naime, taj izraz treba shvatiti u smislu da zakonodavac Unije, čak i ako je prilikom donošenja te uredbe namjeravao uzeti u obzir pravila Sporazuma o antidampingu, nije izrazio volju za prenošenje svakog od tih pravila u navedenu uredbu. Zaključak da članak 2. stavak 7. Uredbe 2016/1036 ima za cilj izvršiti posebne obveze utvrđene u članku 2. Sporazuma o

antidampingu ne može se stoga ni u kojem slučaju temeljiti isključivo na tekstu te uvodne izjave (vidjeti u tom smislu presudu od 16. srpnja 2015., Komisija/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, t. 52.).

- 90 Kao drugo, iz samog teksta članka 2. stavka 7. Uredbe 2016/1036 proizlazi da se njime ne upućuje izričito na točno određene odredbe Protokola o pristupanju Kine WTO-u.
- 91 U tim se okolnostima Općem sudu ne može prigovoriti da je počinio pogrešku koja se tiče prava time što je u točkama 156. do 162. pobijane presude utvrdio da se na taj protokol ne može pozivati radi osporavanja valjanosti Provedbene uredbe 2018/330.
- 92 Usto, kad je riječ o argumentaciji društva Zhejiang prema kojoj je Opći sud u točki 154. pobijane presude propustio odgovoriti na argument društva Zhejiang u vezi s izborom Indije kao istovrsne zemlje i netočnosti informacija koje je pružio indijski proizvođač izvoznik, dovoljno je u tom pogledu istaknuti da obveza obrazlaganja ne nalaže Općem sudu da pruži obrazloženje kojim bi se iscrpno i pojedinačno osvrnuo na sve tvrdnje koje su iznijele stranke u postupku, s obzirom na to da obrazloženje Općeg suda može biti, dakle, implicitno, pod uvjetom da se njime omogućuje zainteresiranim osobama da saznaju razloge zbog kojih Opći sud nije prihvatio njihove argumente, a Sudu da raspolaže dostatnim elementima za izvršavanje svojeg nadzora (presuda od 26. ožujka 2020., Larko/Komisija, C-244/18 P, EU:C:2020:238, t. 43. i navedena sudska praksa).
- 93 U ovom je slučaju Opći sud u točkama 163. do 182. pobijane presude razmotrio tu argumentaciju kao i drugi i treći dio drugog tužbenog razloga. Nakon što je u točki 181. te presude utvrdio da iz obrazloženja sadržanog u njezinoj točki 170. jasno i nedvosmisleno proizlazi Komisijino rasuđivanje, omogućujući tako društvu Zhejiang da brani svoja prava, a sudu Unije da provede svoj nadzor, valja zaključiti da Opći sud nije povrijedio obvezu obrazlaganja koju ima sud Unije.
- 94 Iz toga slijedi da drugi žalbeni razlog valja odbiti.

Treći žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 95 Društvo Zhejiang tvrdi da je Opći sud u točkama 195., 196., 202., 203., 205., 206., 208., 209. i 211. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava, pogrešno primjenjujući članak 2. stavke 10. i 11. kao i članak 11. stavak 9. Uredbe 2016/1036.
- 96 U tom pogledu, društvo Zhejiang tvrdi da se članak 2. Uredbe 2016/1036 temelji na načelu primjerene usporedbe između uobičajene vrijednosti i izvoznih cijena. U tu svrhu ono smatra, s jedne strane, da na temelju članka 2. stavka 10. te uredbe treba uzeti u obzir razlike utvrđene u čimbenicima za koje je navedeno i dokazano da utječu na cijene i, prema tome, na njihovu usporedivost. S druge strane, na temelju članka 11. stavka 9. navedene uredbe, Komisija je dužna primijeniti u svim revizijskim ispitnim postupcima, pod uvjetom da se okolnosti nisu promijenile, istu metodologiju koju je primijenila u ispitnom postupku koji je doveo do uvođenja antidampinške pristojbe. Međutim, prema mišljenju društva Zhejiang, ta obveza podliježe na temelju članka 2. Uredbe 2016/1036 obvezi osiguravanja primjerene usporedbe između uobičajene vrijednosti i izvozne cijene.

- 97 Društvo Zhejiang ističe da se Komisija pozvala na članak 11. stavak 9. Uredbe 2016/1036 kako bi odbila njegov zahtjev za izmjenu strukture PCN-a, koji je on podnio kako bi se uzele u obzir promjene okolnosti nakon početnog ispitnog postupka, te da je u ranoj fazi postupka obavijestio Komisiju o pogrešnom utvrđenju alfanumeričkih elemenata PCN-ova. Međutim, PCN-ovi koje je Komisija upotrijebila doveli su do iskrivljavanja usporedbi cijena i pogrešnog pozitivnog zaključka o postojanju dampinga jer se ne može isključiti da je Komisija provela neprimjerenu usporedbu između bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika za vojnu ili nuklearnu uporabu i izvoza društva Zhejiang koji su se odnosili na bešavne cijevi od nehrđajućeg čelika za običnu komercijalnu uporabu.
- 98 Tako društvo Zhejiang tvrdi da je Opći sud u točki 205. pobijane presude pogrešno naveo da usporedive prodaje na indijskom domaćem tržištu ne uključuju posebna svojstva čelika koja se obično koriste za posebne vojne ili nuklearne proizvode, iako su proizvođači iz Indije, Sjedinjenih Američkih Država i Unije, koji su ispunili upitnike tijekom revizijskog postupka, priznali da proizvode bešavne cijevi od nehrđajućeg čelika za vojnu ili nuklearnu upotrebu polazeći od svojstava običnog čelika. Štoviše, društvo Zhejiang navodi da je podnijelo izjavu vještaka pod prisegom koji je, suprotno onomu što je Opći sud utvrdio u točki 208. pobijane presude, potvrdio s dovoljnom preciznošću da se čelik obične kvalitete može koristiti za proizvodnju bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika za nuklearnu uporabu, ali su prodajna cijena i trošak nuklearnih proizvoda znatno veći od cijena običnih proizvoda.
- 99 Društvo Zhejiang smatra, s jedne strane, da Komisija nije mogla na temelju neprovjerenih informacija koje potječu od indijskog proizvođača izvoznika zaključiti da on nije proizvodio bešavne cijevi od nehrđajućeg čelika za nuklearnu ili vojnu uporabu polazeći od svojstava običnog čelika, iako brošura tog proizvođača izvoznika ne isključuje mogućnost da on proizvede takve proizvode. S druge strane, ono tvrdi da Komisija ni u kojem slučaju ne može prebaciti na njega teret dokazivanja takve mogućnosti. Usto, društvo Zhejiang smatra da je Opći sud u točki 207. pobijane presude pogrešno protumačio njegove argumente koji se nisu odnosili na cijenu proizvoda, nego na veće troškove proizvodnje koje je Komisija uzela u obzir prilikom utvrđivanja koeficijenta koji su poslužili za prilagodbu uobičajene vrijednosti u ovom slučaju.
- 100 Osim toga, društvo Zhejiang smatra da je pogrešan odabir strukture PCN-ova doveo do toga da prilagodba predviđena člankom 2. stavkom 10. točkom (k) Uredbe 2016/1036 više nije bila moguća. Suprotno onomu što je Opći sud utvrdio u točki 195. pobijane presude, društvo Zhejiang smatra da je dokazalo da su se značajne razlike u troškovima proizvodnje odrazile u prodajnim cijenama proizvoda, tako da je bila potrebna prilagodba. Stoga je Komisija propustila uzeti u obzir promjenu okolnosti do koje je došlo tijekom revizijskog postupka, tako da je Opći sud neutvrđivanjem takvog propusta povrijedio sudsku praksu stručnih skupina i žalbenog tijela WTO-a, kao i presudu od 19. rujna 2013., Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Vijeće (C-15/12 P, EU:C:2013:572), prema kojoj u slučaju kada u fazi revizije metodologija upotrijebljena tijekom početnog ispitnog postupka nije u skladu s člankom 2. Uredbe 2016/1036, Komisija više ne smije primjenjivati tu metodologiju.
- 101 Komisija osporava osnovanost trećeg žalbenog razloga.

Ocjena Suda

- 102 Najprije, ne može se prihvatiti argumentacija društva Zhejiang prema kojoj je Opći sud pogrešnom primjenom članka 2. stavaka 10. i 11. kao i članka 11. stavka 9. Uredbe 2016/1036 počinio pogrešku koja se tiče prava.

- 103 U tom pogledu valja podsjetiti na to da u skladu s člankom 11. stavkom 9. Uredbe 2016/1036 Komisija u svim revizijskim ispitnim postupcima primjenjuje, pod uvjetom da se okolnosti nisu promijenile, istu metodologiju koju je bila primijenila u početnom ispitnom postupku koji je doveo do predmetne pristojbe, vodeći pritom računa o odredbama članka 2. iste uredbe.
- 104 Stoga se iznimka kojom se institucijama Unije dopušta da u slučaju promijenjenih okolnosti u revizijskom postupku koji se provodi primjenom članka 11. stavka 2. Uredbe 2016/1036 primijene metodologiju različitu od one koja je bila primijenjena u početnom ispitnom postupku nužno mora tumačiti usko, s obzirom na to da odstupanje ili iznimku od općeg pravila treba tumačiti usko (presuda od 19. rujna 2013., *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Vijeće*, C-15/12 P, EU:C:2013:572, t. 17. i navedena sudska praksa).
- 105 Doista, u točki 202. pobijane presude Opći je sud istaknuo da je Komisija, s obzirom na to da se okolnosti nisu promijenile, upotrijebila istu metodologiju kao i u ispitnom postupku koji je doveo do uvođenja antidampinške pristojbe, kao što se to zahtijeva člankom 11. stavkom 9. Uredbe 2016/1036.
- 106 Iako je točno da su institucije Unije dužne dokazati da su se okolnosti promijenile kako bi upotrijebile metodologiju različitu od one koja je korištena prilikom početnog ispitnog postupka (presuda od 19. rujna 2013., *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Vijeće*, C-15/12 P, EU:C:2013:572, t. 18.), činjenica je da Komisija u ovom slučaju nije niti tvrdila da je došlo do promjene okolnosti niti je primijenila drukčiju metodologiju.
- 107 Nadalje, također treba odbiti argumentaciju društva Zhejiang prema kojoj je Opći sud iskrivio činjenice time što je utvrdio, s jedne strane, da društvo Zhejiang nije dokazalo da su u cijenama cijevi proizvedenih bušenjem u toplom stanju i ekstruzijom u toplom stanju odražene znatne razlike u troškovima proizvodnje i, s druge strane, da usporedive prodaje na indijskom domaćem tržištu nisu uključivale posebna svojstva čelika koja se obično koriste za posebne vojne ili nuklearne proizvode.
- 108 Naime, iz sadržaja spisa ne proizlazi na očit način nikakvo iskrivljavanje činjenica, kao što se to zahtijeva sudskom praksom navedenom u točki 66. ove presude. Kao prvo, Opći je sud u točki 205. pobijane presude, s jedne strane, obrazložio odbijanje navoda društva Zhejiang, koji su se odnosili na proizvode s posebnim svojstvima čelika za nuklearnu i vojnu uporabu koje je navodno proizvodio indijski proizvođač izvoznik, smatrajući da upućivanje na njegovu brošuru, u kojoj se općenito spominje nuklearni i vojni sektor, nije dostatno da bi se zaključilo da on stvarno proizvodi takve proizvode. S druge strane, Opći je sud utvrdio da upućivanjima na proizvođače iz Unije i Sjedinjenih Američkih Država nije bilo moguće potkrijepiti tvrdnje društva Zhejiang u vezi s proizvodnjom takvih proizvoda u Indiji.
- 109 Upućivanje Općeg suda u točki 207. pobijane presude na „cijene” umjesto „troškove” proizvođača iz SAD-a ne dovodi u pitanje utvrđenja iz točaka 205. i 206. te presude, tako da ono nije relevantno.
- 110 Kao drugo, Opći je sud u točki 208. pobijane presude zaključio, pri čemu se nije izjašnjavao o dopuštenosti izjave vještaka pod prisegom koju je društvo Zhejiang u postupku podnijelo nepravodobno, da se navedenom općenitom izjavom nije moglo dovesti u pitanje njegova utvrđenja o obilježjima PCN-ova.

- 111 Kao treće i posljednje, kada je riječ o tome da Opći sud navodno nije uzeo u obzir znatne razlike u troškovima proizvodnje koje su se odražavale u prodajnim cijenama različitih vrsta proizvoda o kojima je riječ, iz točke 195. pobijane presude proizlazi da je on najprije utvrdio da metode proizvodnje koje su korištene za svaku vrstu proizvoda u načelu nisu bile relevantne s obzirom na to da je predmet usporedbe vrsta konačnog proizvoda, neovisno o metodama koje su korištene za njegovu proizvodnju.
- 112 Opći sud je zatim zaključio da društvo Zhejiang nije ni tvrdilo ni pred njim dokazalo da bi navodne razlike u proizvodnim metodama utjecale na istovjetnost ili istovrsnost vrsta proizvoda o kojima je riječ.
- 113 Iz toga slijedi da treći žalbeni razlog treba odbaciti kao djelomično očito nedopušten i odbiti kao djelomično očito neosnovan.

Četvrti žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 114 Društvo Zhejiang ističe da je u točkama 230. do 232., 234., 236., 239., 241. i 245. do 251. pobijane presude Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i iskrivio činjenice jer nije utvrdio da je metodologija koju je Komisija upotrijebila za određivanje koeficijenata primijenjenih na uobičajenu vrijednost bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika bez izravne poveznice s izvezenim PCN-ovima bila pogrešna i da se tom metodologijom u pogledu tog društva nije jamčila pravedna uobičajena vrijednost na temelju članka 2. Uredbe 2016/1036.
- 115 Kao prvo, društvo Zhejiang smatra da je Opći sud u točkama 230. do 232. pobijane presude povrijedio članak 2. stavke 10. i 11. te članak 20. stavke 2. i 4. Uredbe 2016/1036 time što je na sažet način odbio njegove argumente o bitnim nedostacima načina na koji je Komisija izračunala dampinške marže za većinu proizvoda društva Zhejiang izvezenih u Uniju koji nisu bili izravno usporedivi s bešavnim cijevima od nehrđajućeg čelika koje je indijski proizvođač prodavač prodavao na svojem domaćem tržištu u Indiji.
- 116 Kao drugo, društvo Zhejiang smatra da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava i iskrivio činjenice time što je u točki 234. pobijane presude utvrdio da je Komisija upotrijebila informacije „na dodatnoj osnovi” u pogledu bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika vrste „zaštitne cijevi i proizvodne cijevi koje se rabi pri bušenju za pridobivanje nafte ili plina” za koje je prodaja proizvođača iz Unije služila kao osnova za određivanje uobičajene vrijednosti. Prema mišljenju društva Zhejiang, s jedne strane, Komisija je bila dužna primijeniti kriterij „uobičajenog tijeka trgovine”. S druge strane, Komisija je navela da je za utvrđivanje uobičajene vrijednosti tih proizvoda upotrijebila podatke koje su podnijeli proizvođači iz Unije a da pritom nije upotrijebila izraz „dodatno”, tako da društvo Zhejiang smatra da je Komisija upotrijebila prodajnu cijenu specifičnog PCN-a u Uniji. Naime, društvo Zhejiang smatra da je Komisija priznala da je uobičajenu vrijednost navedenog PCN-a izračunala a da nije objasnila svoje postupanje. Društvo Zhejiang smatra, s jedne strane, da se člankom 2. stavkom 7. Uredbe 2016/1036 propisuje hijerarhija metodologija utvrđivanja uobičajene vrijednosti i ne dopušta se upotreba informacija „na dodatnoj osnovi”. S druge strane, društvo Zhejiang smatra da ti pojmovi, koji su preopćeniti, omogućuju Komisiji da odstupi od različitih mogućnosti navedenih u članku 2. stavku 7. Uredbe 2016/1036, koje sve upućuju na uobičajenu vrijednost, uključujući izračunanu uobičajenu vrijednost, a ne na neodređene elemente prodajnih cijena u Uniji.

- 117 Kao treće, društvo Zhejiang smatra da je Opći sud u točki 236. pobijane presude iskrivio činjenice u vezi s primjenom koeficijenata proizvođača iz Unije i Sjedinjenih Američkih Država na prodajne cijene indijskog proizvođača izvoznika. Tako društvo Zhejiang tvrdi da je Komisiji dostavilo više dokaza, uključujući izjavu pod prisegom, kojima se dokazuje da su troškovi proizvodnje bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika za nuklearnu ili vojnu uporabu mnogo veći od troškova proizvodnje bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika za običnu uporabu. Stoga ono zaključuje da je Opći sud iskrivio činjenice kada je u točki 239. pobijane presude utvrdio da je to društvo samo iznijelo obične nepotkrijepljene tvrdnje navodeći da cijevi namijenjene za nuklearnu ili vojnu uporabu uzrokuju mnogo veće troškove proizvodnje nego bešavne cijevi od nehrđajućeg čelika za običnu komercijalnu uporabu.
- 118 Kao četvrto, društvo Zhejiang tvrdi da je Opći sud iskrivio činjenice kada je u točki 241. pobijane presude utvrdio da je Komisija raspolagala dvjema mogućnostima za utvrđivanje koeficijenata koje treba primijeniti te je, izvršavajući svoju široku diskrecijsku ovlast, odlučila da neće koristiti alternativnu metodologiju koju je ono predložilo. Usto, Opći je sud u točkama 245. do 251. pobijane presude izveo pogrešne zaključke. Društvo Zhejiang smatra da je za potrebe određivanja koeficijenata koji ne bi bili povećani višim troškovima proizvodnje, u Sjedinjenim Američkim Državama i Uniji, bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika za vojnu ili nuklearnu uporabu Komisiji bila dostupna jedino mogućnost uporabe standardnih popisa troškova i cijena industrije Unije i Sjedinjenih Američkih Država. Nakon što je društvo Zhejiang podsjetilo na različite elemente koji utječu na trošak PCN-a, ono je ustvrdilo da je Komisija proizvoljno i pogrešno povećala koeficijente za kvalitetu i završnu obradu čelika, iako su se koeficijenti koje je ona koristila također odnosili na razlike između PCN-ova što se tiče vanjskog promjera, debljine stjenke i brojnih drugih elemenata PCN-a, a koje nije isključila prilikom utvrđivanja razlike troška za kvalitetu i završnu obradu čelika. Društvo Zhejiang predlaže pravilnu metodologiju koja omogućuje utvrđivanje negativnog dampinga i ističe da je pogrešna metodologija koju je Komisija primijenila za određivanje koeficijenata utjecala na najmanje dvije trećine njegovih ukupnih izvoza.
- 119 Komisija osporava osnovanost četvrtog žalbenog razloga.

Ocjena Suda

- 120 Kao prvo, valja istaknuti da iz točaka 230. i 231. pobijane presude proizlazi da je Opći sud odbio argumente društva Zhejiang kojima je bio cilj dokazati pogrešku u izračunu dampinške marže za većinu njegovih izvoza u Uniju zbog činjenice da, prema mišljenju tog društva, ti izvozi nisu bili izravno usporedivi s bešavnim cijevima od nehrđajućeg čelika koje prodaje indijski proizvođač izvoznik na svojem domaćem tržištu u Indiji.
- 121 Budući da se ti argumenti u biti temelje na istom rasuđivanju kao što je to ono izneseno u prilog žalbenom razlogu društva Zhejiang u pogledu povrede njegovih prava na obranu, valja smatrati da ih je Opći sud odbio a da pritom nije počinio pogrešku koja se tiče prava.
- 122 Kao drugo, valja istaknuti da društvo Zhejiang pogrešno tumači točku 234. pobijane presude.
- 123 Naime, u toj je točki Opći sud, odgovarajući na argument društva Zhejiang prema kojem je bilo moguće upotrijebiti Uniju kao „istovrsnu zemlju”, utvrdio da je Komisija odabrala Indiju kao istovrsnu zemlju i da su se „prodaje proizvođača iz Unije za dva PCN-a koja spominje [društvo

- Zhejiang] koristi[le] samo na dodatnoj osnovi”. Tim je riječima Opći sud samo istaknuo činjenicu da je Komisija svoje zaključke donijela na temelju podataka proizvođača iz Unije samo za one PCN-ove za koje nisu postojali istovrsni PCN-ovi koje je prodavao indijski proizvođač izvoznik.
- 124 Kao treće, što se tiče argumenta društva Zhejiang koji se odnosi na primjenu kriterija „uobičajenog tijeka trgovine”, valja istaknuti da društvo Zhejiang u tom pogledu nije navelo točke pobijane presude koje bi bile zahvaćene pogreškom koja se tiče prava, tako da je taj argument nedopušten u stadiju žalbe.
- 125 U svakom slučaju, navedeni argument nije osnovan jer se članak 2. stavak 7. točka (a) Uredbe 2016/1036 ne odnosi na kriterij „uobičajenog tijeka trgovine”.
- 126 Kao četvrto, valja odbiti argument društva Zhejiang prema kojem je Opći sud iskrivio činjenice u točki 236. pobijane presude time što je utvrdio da je Komisija upotrijebila prilagođene cijene indijskog proizvođača izvoznika za izvoze bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika društva Zhejiang vrste „zaštitne cijevi i proizvodne cijevi koje se rabi pri bušenju za pridobivanje nafte ili plina”.
- 127 Naime, suprotno navodima društva Zhejiang, Opći je sud u toj točki utvrdio, s jedne strane, da su koeficijenti bili određeni na temelju troškova proizvodnje proizvođača iz Sjedinjenih Američkih Država ili Unije te da su primijenjeni na prodajne cijene indijskog proizvođača izvoznika.
- 128 S druge strane, Opći sud odbio je argument društva Zhejiang prema kojem dampinška marža većine proizvoda koje ono izvozi proizlazi iz podataka iz Sjedinjenih Američkih Država ili Unije. Opći sud je u tom pogledu utvrdio da se utvrđenje uobičajene vrijednosti za većinu proizvoda društva Zhejiang izvezenih u Uniju temeljilo na podacima koje je dostavio indijski proizvođač izvoznik i da se to utvrđenje ne može dovesti u pitanje činjenicom da je Komisija upotrijebila koeficijente izračunane na temelju proizvodnih troškova proizvođača iz Unije ili Sjedinjenih Američkih Država, kako bi se prilagodila uobičajena vrijednost vrste proizvoda koja je najbliža indijskom proizvođaču izvozniku.
- 129 Kao peto, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 56. ove presude, argument društva Zhejiang usmjeren protiv točke 239. pobijane presude valja odbaciti kao nedopušten u stadiju žalbe.
- 130 Naime, budući da društvo Zhejiang osporava utvrđenje Općeg suda prema kojem njegovi argumenti – kojima se nastoji dokazati da bešavne cijevi od nehrđajućeg čelika za nuklearnu ili vojnu uporabu, čak i ako su proizvedene od običnog čelika, dovode do puno viših proizvodnih troškova nego proizvodnja bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika za komercijalnu uporabu – nisu bili potkrijepljeni kao i utvrđenje Općeg suda prema kojem iz upućivanja na više priloga nije bilo moguće precizno utvrditi istaknute tužbene razloge i argumente, pri čemu to društvo ipak ne tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava, valja smatrati da ono u biti zahtijeva da Sud vlastitom ocjenom dokaza zamijeni ocjenu koju je proveo Opći sud.
- 131 Kao šesto, valja odbiti kao neosnovan argument društva Zhejiang prema kojem je uporaba standardnih popisa troškova i cijena industrije Unije i Sjedinjenih Američkih Država bila jedina mogućnost dostupna Komisiji za pravilno određivanje primjenjivih koeficijenata.
- 132 U tom je pogledu Opći sud u točkama 241. i 242. pobijane presude utvrdio, a da pritom nije počinio pogrešku, da se razumnost prilagodbe i primjerenost usporedbe do koje je dovela prilagodba utemeljena na toj procjeni ne mogu ocjenjivati s obzirom na postojanje ili

nepostojanje prikladnijih alternativnih metodologija. Tako je Opći sud zaključio, objašnjavajući razloge zbog kojih Komisija nije prihvatila alternativne metodologije, da društvo Zhejiang nije dokazalo ni jednu nezakonitost u pogledu metodologije koju je upotrijebila Komisija.

- 133 Kao sedmo i posljednje, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 56. ove presude, osporavanje društva Zhejiang u pogledu točaka 245. do 251. pobijane presude valja odbaciti kao nedopušteno u stadiju žalbe, s obzirom na to da se ono u biti odnosi na to da Sud vlastitom ocjenom dokaza zamijeni ocjenu koju je proveo Opći sud, iako pritom nije dokazana pogreška koja se tiče prava ili iskrivljavanje činjenica.
- 134 Iz toga slijedi da četvrti žalbeni razlog treba odbiti.

Peti žalbeni razlog

Argumentacija stranaka

- 135 Društvo Zhejiang ističe da je Opći sud u točkama 268. i 269. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava jer je u svoje zaključke o utjecaju na Uniju sniženja cijena bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika, koje je provelo to društvo, uključio cijene koje industrija Unije primjenjuje za cijevi za vojnu ili nuklearnu uporabu kao i cijene bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika navedenog društva koje se koriste u carinskim postupcima unutarnje proizvodnje, čime su povrijeđeni članak 3. stavci 2., 3., 5. i 6. te članak 11. stavak 2. Uredbe 2016/1036.
- 136 U tom pogledu, društvo Zhejiang tvrdi da se tijekom revizijskog postupka uvoz u Uniju bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika podrijetlom iz Kine smanjio u odnosu na uvoz iz Indije. Na taj je način ono navelo činjenicu da su cijene bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika koje primjenjuje društvo Zhejiang bile niže od cijena indijskih izvoza bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika u Uniju tijekom istog razdoblja. Podsjećajući na statističke podatke kojima se upućuje na to da su izvozne cijene kineskih bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika uvijek bile više od izvoznih cijena indijskih bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika koje se izvoze u Uniju, društvo Zhejiang smatra da je Komisija počinila pogrešku time što je svoju ocjenu u pogledu štete nastale industriji Unije i vjerojatnog ponavljanja te štete donijela na temelju sniženja cijena koje su primjenjivali kineski izvoznici bešavnih cijevi od nehrđajućeg čelika u odnosu na cijene u industriji Unije. Potvrdivši tu ocjenu u točki 267. pobijane presude, Opći je sud također počinio pogrešku koja se tiče prava.
- 137 Usto, društvo Zhejiang smatra da je Opći sud počinio pogrešku kada je u točki 269. pobijane presude potvrdio Komisijin pristup prema kojem uvozi iz Indije ili ostalih trećih zemalja nisu bili jedini čimbenik koji je industriji Unije uzrokovao štetu tijekom razdoblja revizijskog ispitnog postupka. Ono smatra da se tvrdnjom Općeg suda, prema kojoj veća razlika koju ističe društvo Zhejiang proizlazi iz neuzimanja u obzir uvoznih cijena u okviru postupka unutarnje proizvodnje, zanemaruje činjenica da bešavne cijevi od nehrđajućeg čelika društva Zhejiang koje podliježu postupku unutarnje proizvodnje nikada nisu bile uvezene u Uniju i nikada nisu bile puštene u slobodan promet na tržištu Unije. Ono iz toga zaključuje da je Opći sud u točkama 268. i 269. pobijane presude počinio pogrešku koja se tiče prava kada je u svoja utvrđenja o sniženju cijena uključio cijene koje je društvo Zhejiang primjenjivalo za bešavne cijevi od nehrđajućeg čelika korištene u okviru carinskog postupka unutarnje proizvodnje.
- 138 Komisija osporava osnovanost petog žalbenog razloga.

Ocjena Suda

- 139 Ne može se prihvatiti argument društva Zhejiang prema kojem je Opći sud u točki 269. pobijane presude pogrešno zaključio da uvozi iz Indije ili ostalih trećih zemalja nisu bili jedini čimbenik koji je uzrokovao štetu industriji Unije tijekom razdoblja revizijskog ispitnog postupka te je stoga odbio njegove argumente.
- 140 Naime, Opći je sud u točkama 267. do 269. pobijane presude istaknuo da se utvrđenje postojanja i vjerojatnosti ponavljanja štete uzrokovane industriji Unije temeljilo na razinama sniženja cijena uvoza iz Kine i da je Komisija uzela u obzir uvoz iz Indije u okviru različitih uzročnih čimbenika štete. Usto, Opći je sud razmotrio argumente društva Zhejiang kojima se dovodi u pitanje navedeno utvrđenje te ih je odbio.
- 141 Budući da nije dokazana ni jedna pogreška koja se tiče prava ili iskrivljavanje činjenica, valja u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 56. ove presude utvrditi da se argumentacija društva Zhejiang u biti odnosi na to da Sud vlastitom ocjenom dokaza zamijeni ocjenu koju je proveo Opći sud, tako da je ona nedopuštena u stadiju žalbe.
- 142 Usto, valja istaknuti to da argument društva Zhejiang – prema kojem je Opći sud u točki 269. pobijane presude pogrešno utvrdio da je veća razlika između cijena uvoza iz Indije i uvoza iz Kine, koju ističe to društvo, posljedica neuzimanja u obzir uvoznih cijena u okviru postupka unutarnje proizvodnje, iako ono u Uniju nikada nije uvezlo bešavne cijevi od nehrđajućeg čelika koje podliježu tom postupku – proizlazi iz pogrešnog tumačenja pobijane presude.
- 143 U tom pogledu valja istaknuti da se Opći sud u navedenoj točki nije pozvao na uvoze društva Zhejiang, nego na uvoze iz Kine općenito. Stoga je Opći sud odbio argument društva Zhejiang prema kojem je cijena uvoza iz Indije uvijek bila „znatno” niža od cijene uvoza iz Kine, pri čemu je utvrdio da je prosječna cijena uvoza iz Indije, iako niža od prosječne cijene uvoza iz Kine, bila vrlo blizu razine tog uvoza tijekom razdoblja revizijskog ispitnog postupka i da je veća razlika koju ističe društvo Zhejiang posljedica toga što nisu uzete u obzir izvozne cijene u okviru postupka unutarnje proizvodnje.
- 144 Iz svih prethodnih razmatranja proizlazi da peti žalbeni razlog treba odbiti i da, slijedom toga, žalbu također treba odbiti u cijelosti.

Troškovi

- 145 Na temelju članka 184. stavka 2. Poslovnika Suda, kad žalba nije osnovana, Sud odlučuje o troškovima. U skladu s člankom 138. stavkom 1. tog poslovnika, koji se na temelju njegova članka 184. stavka 1. primjenjuje na žalbeni postupak, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.
- 146 Budući da društvo Zhejiang nije uspjelo u postupku i s obzirom na to da je Komisija zatražila da ono snosi troškove, treba mu naložiti da, osim vlastitih, snosi i Komisijine troškove.

Slijedom navedenog, Sud (deveto vijeće) proglašava i presuđuje:

1. Žalba se odbija.

2. Društvu Zhejiang Jiuli Hi-Tech Metals Co. Ltd nalaže se snošenje vlastitih troškova i troškova koje zahtijeva Europska komisija.

Potpisi